

NÀI HOA ÉP LIỄU

Trong truyện Kiều của Nguyễn Du có lúc chàng Kim Trọng muốn gạ gẫm “chuyện gối chăn” với nàng Kiều nhưng nàng đã nhẹ nhàng từ chối và phân tích bằng những lời lẽ đ đoan chính. Đại ý rằng người có học, biết đạo nghĩa ở đời, thề quyết kết duyên chồng vợ trọn kiếp cùng nhau, chứ đâu phải nhân tình nhân nghĩa cho nên chuyện gối chăn hãy để khi chính thức cưới hỏi đã:

*“Vội chi liễu ép hoa nài,
Còn thân ắt sẽ đền bồi có khi !”*

Do đó khi nói đến chuyện "nài hoa ép liễu" cũng có thể là nói đến những kẻ vì nổi máu “dê” mà yêu sách về tình dục. Luật pháp có một chính sách dành cho các nữ nhân viên đối phó với những ông "xếp" (hay ngay cả với các bạn cùng sở phái nam) khi những người này hiếu sắc, thường hay dùng những lời nói hay có những cử chỉ dâm dăng, tục tĩu khi tiếp xúc với nữ nhân viên. Có thể là những lời ong bướm, gạ gẫm sinh lý để đổi lấy việc tăng lương, thăng quan tiến chức, ân huệ, quyền lợi về công việc, hoặc đôi khi là hăm dọa đuổi việc v.v... Đây là tội "*sexual harassment*", tạm dịch là "sách nhiễu tình dục".

Nạn nhân có thể nộp đơn thưa về tội vi phạm luật lệ tiểu bang hoặc liên bang về vấn đề phân biệt "giới tính". Nếu bị áp lực quá đỗi thì nạn nhân có thể xin nghỉ việc rồi đi kiện. Nếu quả thật là bị "*sexual harassment*" nạn nhân

có thể được vào làm việc lại như cũ và lĩnh luôn những khoản tiền lương trong thời gian nghỉ việc vừa qua.

"Sexual harassment" cũng áp dụng cho cả những nhân viên phái nam bị "xếp" phái nữ "nài hoa ép liễu" (sic!) và ngay cả các "xếp" nam cũng như nữ cùng một "sex" với nạn nhân.

Một bản án về tội quấy rối tình dục khá lạ lùng tại nước Anh vào năm 2014. Bà Lynn Birch, 40 tuổi quấy rối tình dục một tài xế taxi và bị phạt tù ba tháng rưỡi. Tài xế tố cáo trong lúc chờ bà đi trên đường anh bị bà có lẽ say rượu đã hỏi anh có muốn quan hệ tình dục không. Anh trả lời không. Bà ta đã mò mẫm vào giữa hai chân anh và có hành động khêu gợi...

Đối với các chàng Sở Khanh có một loại tội riêng là tội "*seduction*" (tội "quyến rũ"). Luật pháp định nghĩa tội này như sau: "xúi giục một người nữ độc thân, trinh trắng làm tình với mình bằng cách quyến rũ, lừa gạt, nịnh hót hay hứa hẹn cưới hỏi." Thông thường nạn nhân của tội này là một trinh nữ độc thân (a chaste, unmarried woman). Theo "thông pháp" (common law), quyến rũ thường chỉ tạo ra một trách nhiệm dân sự và trong vài tiểu bang nạn nhân chỉ có quyền đòi bồi thường thiệt hại. Ngày nay nhiều tiểu bang xếp loại quyến rũ vào tội phạm hình sự, nhưng nếu chàng Sở Khanh thay vì "quất ngựa truy phong" nhưng lại vội

vàng hợp thức hóa bằng một đám cưới với "nạn nhân" thì sẽ được miễn tội.

Khi máu dê gia tăng nồng độ, con người mất cả lý trí không làm chủ được mình và mở cuộc tấn công mạnh bạo bằng vũ lực "ép buộc người đàn bà không phải là vợ mình làm tình một cách bất hợp pháp dù người ta không đồng ý" thì tội này theo "thông pháp" là một tội đại hình được gọi là "*rape*" (hiếp dâm). Theo các tài liệu thống kê tại nước Mỹ trong một vài năm trước kia thì trung bình cứ trong một khoảng thời gian là 6 phút đã xảy ra một vụ hiếp dâm. Cứ trong 4 vụ hiếp dâm thì một vụ có nhiều thủ phạm cùng tham gia.

Kẻ phạm tội hiếp dâm nhiều khi phải lĩnh một bản án rất nặng nề. Tạm kể về bản án của can phạm Carrasco 26 tuổi. Hắn phải lĩnh tới 136 năm tù bởi tòa án Colorado tại nước Mỹ. Hắn từng bị giam tại nhà tù Kansas vì tấn công tình dục và tiếp tục bị cáo buộc là lại phạm tội hiếp dâm chỉ vài ngày sau khi được thả.

Tại nước Anh thì bị cáo Joseph McCann, 34 tuổi phải lĩnh tới 33 án chung thân sau khi tấn công tình dục ít nhất 11 nạn nhân tuổi từ 11 đến 71. Thẩm phán gọi McCann là "kẻ tâm thần điên hình" và sẽ gây nguy hiểm cho xã hội nếu không bị giam. McCann sau khi dùng rượu và ma túy đã bắt cóc nhiều nạn nhân rồi hiếp dâm.

Cần lưu ý là theo "thông pháp" thì một chú choai choai dưới 14 tuổi không thể phạm tội hiếp dâm. Công dân ít tuổi này được pháp luật coi là chưa có đủ khả năng để làm chuyện... "người

lớn" đó. Đây là một sự "mất năng lực" luật định. Cùng lắm chú nhỏ chỉ bị truy tố về tội "bạo hành" mà thôi. Tương tự như một kẻ "bất lực" không thể bị truy tố về tội "hiếp dâm" nhưng có thể bị truy tố về tội "bạo hành" và "giam giữ bất hợp pháp" đối phương của mình.

Thoạt tiên cứ tưởng rằng luật lệ chỉ coi đàn bà mới có thể là nạn nhân của tội "hiếp dâm". Chẳng thấy ai nói chuyện nạn nhân có thể là... đàn ông cả. Nhưng Văn phòng Thống kê Tư pháp Hoa Kỳ năm 1999 ước tính 91% nạn nhân bị hiếp dâm là nữ và 9% là nam, 99% tội phạm là nam. Trong một thăm dò ở nữ, chỉ 2% cho rằng họ bị hiếp dâm bởi người lạ.

Sự phản kháng của nạn nhân là một yếu tố quan trọng cấu thành tội phạm. Nếu nạn nhân không phản đối gì thì thành ra chuyện..."chung vui" rồi, chẳng còn có tội gì nữa. Sự phản kháng có thể có cường độ mãnh liệt, có thể chỉ nhẹ nhàng như phản ứng của nạn nhân đào hát trong vần thơ sau:

*"Giang sơn một gánh giữa đồng
Thuyền quỳn ứ hự anh hùng nhớ
chăng?"*

Tuy thế cần lưu ý trường hợp nếu nạn nhân quá ít tuổi thì dù nạn nhân có ưng thuận chẳng nữa vẫn có tội. Nếu nạn nhân dưới một tuổi nào đó do pháp luật quy định thì đương sự vẫn bị tội "hiếp dâm", đây là tội "*statutory rape*" (tạm dịch là "hiếp dâm luật định"). "Thông pháp" ấn định số tuổi này là 10. Luật lệ các tiểu bang ấn định số tuổi này khác nhau, thường trong khoảng từ 10 đến 18. Pháp luật có khuynh

huớng giảm số tuổi này từ 18 xuống 14 và đòi hỏi thủ phạm phải lớn hơn nạn nhân vài tuổi.

Kẻ nào dùng lời ngon ngọt, thả lời ong bướm để quyến rũ gái vị thành niên cùng song ca bản... "*lâu đài tình ai*" hãy nên đề cao cảnh giác, coi chừng pháp luật. Pháp luật cho rằng ở tuổi này người con gái coi như chưa đủ tuổi trưởng thành nên không có "năng lực về pháp lý" để tỏ ý ưng thuận bất cứ điều gì. Đừng vờ vẩn mà cất tiếng ca: "*Tuổi của nàng tôi nhớ chỉ 13...*" như một bản nhạc tình tứ phổ theo thơ của thi sĩ nghe rất lãng mạn mà mang họa đấy!

Một loại tội khác xảy ra nhân những cuộc đờa đón, hò hẹn hoặc gần gũi nhau giữa nam nữ và rồi một bên làm bậy. Đây là loại "*date rape*" (hiếp dâm hò hẹn). Một giáo sư đại học phỏng vấn 7 ngàn sinh viên về vấn đề này và đưa ra nhận xét sau: Cứ trong 8 nữ sinh viên thì có một người là nạn nhân. 90% biết rõ kẻ tấn công mình. 47% những vụ này xảy ra do những cuộc hò hẹn lãng mạn hay hò hẹn lần đầu. Hơn 90% những vụ này được làm lơ đi, không báo cáo. Chẳng có nam sinh viên nào tự xét cho rằng mình làm như thể là phạm tội cả.

Vấn đề "*date rape*" là một vấn đề khó khăn vì khó chứng tỏ lúc nào nạn nhân đồng ý hay chống đối? Chống đối đến mức độ nào? Thủ phạm có dùng vũ lực hay không? Vũ lực đến mức độ nào? Có luật gia đề nghị là chỉ nên kiện về dân sự đòi bồi thường thiệt hại (*negligence*). Luật pháp chưa có giải

pháp thống nhất rõ rệt về vụ "dê" kiểu này.

*

Sau khi kết hôn, cả vợ lẫn chồng đều có bổn phận "đồng cư", cùng "chung chăn chung gối" với nhau. Đây là một nghĩa vụ mà pháp luật gọi là "*sexual obligation*" (nghĩa vụ sinh lý). Một trong hai vợ chồng không thể từ chối nghĩa vụ này nếu không có lý do chính đáng, thí dụ như đau ốm, bệnh hoạn... Nếu một bên liên tục từ chối không chịu hoàn thành nghĩa vụ thì "thuốc chữa" duy nhất là ly dị hoặc tiêu hủy hôn thú mà thôi. Thật là... không "dê" cũng khổ.

Một ông chồng không có khả năng hoàn tất nghĩa vụ sinh lý của mình sẽ bị coi là bất lực. Sự "bất lực" (*impotency*) là một lý do tiêu hủy hôn thú theo pháp luật tại đa số các tiểu bang, nếu sự bất lực này có từ trước khi cưới. Nếu sau khi cưới rồi mới bị bất lực thì thủ tục cần theo là ly dị. Có mấy điểm cần lưu ý là chỉ riêng người phối ngẫu (spouse) kia mới có quyền xin tiêu hủy hôn thú hoặc ly dị. Nếu đương sự cảm thấy thoải mái, không thiệt hại quyền lợi gì thì mọi sự... O.K. cả. Sự bất lực cũng phải không thể chữa trị được bằng điều trị y khoa, giải phẫu. Nếu có thể chữa trị được thì tòa án thường không cho ly dị. Cũng cần phân biệt sự bất lực với sự hiếm muộn, không sinh sản. Người hiếm muộn vẫn có thể hoàn thành nghĩa vụ sinh lý của mình nhưng chỉ không thể có con mà thôi. Tất nhiên y học đóng một vai quan trọng trong việc phân biệt thế nào là bất lực, thế nào là hiếm muộn (*sterility*).

Như trên đã nói là giữa vợ chồng có nghĩa vụ sinh lý nhưng không phải là người chồng đương nhiên có "giấy phép" thường xuyên để hành hạ thể xác vợ mình. Theo "thông pháp" nếu hai vợ chồng còn sống chung với nhau thì người chồng không thể bị khép vào tội hiếp dâm vợ được, ngay cả trong trường hợp người vợ không ưng chịu và người chồng đã sử dụng đến vũ lực. Trong những năm gần đây luật pháp đã thay đổi, một số tiểu bang đã chấp nhận khái niệm "*marital rape*", tạm dịch là "hiếp dâm trong hôn nhân" và do đó người chồng có thể bị truy tố về hình sự. Tuy vậy một số tiểu bang khác chưa chấp nhận khái niệm này và chỉ truy tố người chồng về tội "bạo hành".

Cái chuyện lảm cẩm này hoàn toàn chỉ có ở phương Tây. Người đàn bà phương Đông có lẽ tuyệt vời hơn vì lúc nào cũng tỏ ra chiều chuộng chồng hết mình, ngay cả lúc đang bận rộn tứ bề về việc nội trợ trong gia đình cũng vẫn sẵn sàng... "open house" (nói theo giọng địa ốc xứ Cờ Hoa):

*"Trong khi lửa tắt, cơm sôi,
Lợn kêu, con khóc, chồng đòi tòm tem.
Bây giờ lửa đã cháy lên,
Cơm đã sắp chín, tòm tem... thì tòm tem".*

Ở nước Mỹ này thiếu gì những kẻ bệnh hoạn về tinh thần nên nếu bạn chẳng may phải nghe những cú điện thoại của những kẻ lạ gọi đến, đề cập tới những chuyện dâm ô tục tĩu thì bạn có thể báo ngay cho công ty điện thoại càng sớm càng tốt. Công ty điện thoại sẽ hướng dẫn bạn cách đối phó và

công ty có cách phăng lần khám phá ra người gọi ở đầu giây bên kia để làm các thủ tục cần thiết truy tố kẻ quấy rối ra trước pháp luật. Theo Đạo luật truyền thông liên bang thì kẻ nào gọi điện thoại quấy rối người khác bằng chuyện tục tĩu có thể bị phạt tiền, phạt tù hoặc bị cả hai hình phạt này. Đây là loại "*obscene phone calls*". Luật pháp nhiều tiểu bang cũng cấm đoán cả những lời phê bình, đề nghị, gợi ý có tính cách dâm ô tục tĩu qua điện thoại nữa.

Đôi khi gia đình bạn nhận được những quảng cáo về các loại phim ảnh dâm ô, tục tĩu. Nếu bạn không muốn những loại quảng cáo này tiếp tục gửi đến nhà bạn bằng đường bưu điện thì bạn nên liên lạc với bưu điện, yêu cầu ghi tên bạn vào một danh sách đặc biệt ghi tên những người không muốn nhận những loại quảng cáo tương tự (*ads for X-rated films*). Bạn cũng có thể ghi tên cả con cái bạn vào danh sách trên để những quảng cáo đó cũng không tới tay con cái bạn. Khi đã ghi tên vào danh sách của bưu điện rồi thì kẻ nào cả gan còn tiếp tục gửi những loại quảng cáo tục tĩu đến nhà bạn nữa sẽ bị pháp luật trừng trị ngay vì đó là một "tội phạm liên bang".

Tại Đông phương ta chuyện phòng the vợ chồng hầu như hết đời này qua đời khác cứ tự động mà biết lấy với nhau. Các nước phương Tây, kể cả Mỹ thì lại quá... "văn minh tiến bộ". Người ta đưa cả chuyện sinh lý nam nữ vào chương trình giáo dục. Trước kia tòa án cho phép cha mẹ học sinh có quyền

không chấp nhận cho con cái mình tham dự vào các lớp học về sinh lý ở trường. Gần đây toà án lại buộc các học sinh phải tham dự các lớp học trên dù chính học sinh hay cha mẹ học sinh không đồng ý. Nhưng nhiều giới chức giáo dục thừa nhận rằng "giáo dục sinh lý" (*sex education*) là một vấn đề tế nhị và nên để cho học sinh cùng cha mẹ học sinh tùy nghi chọn lựa.

*

Nhân dịp nói chuyện "nài hoa ép liễu", một hình thức "dê nhẹ nhàng" rồi lại tiến xa hơn đến chuyện "dê và pháp luật" mới thấy Dê là có tội. Dê ít tội ít. Dê nhiều tội nhiều. Nhưng nhiều khi không chịu Dê cũng là có tội, nhất là trong gia đạo Dê được coi như một... nghĩa vụ, không Dê là... bất lực.

Quả thật vậy! Theo tin báo chí là tờ Los Angeles Times thì tại một thị trấn nọ ông Arthur Pratt, 65 tuổi, đã không chịu hoàn thành nghĩa vụ làm tình với vợ là Kelli, 45 tuổi, cho nên vợ nổi cơn tức giận bèn cắn ông tới hơn 20 vết răng. Ông chết queo luôn. Hỏi ra mới biết ông chồng vừa lớn tuổi lại mang nhiều bệnh tật trong người, vừa mới ra khỏi bệnh viện để về nhà mới được khoảng một tuần lễ thôi.

Dê thường được liệt vào loại không tốt, dâm đăng. Nhưng không phải ai cũng chê cả vì có người nói rằng:

*"Ai bảo chữ dâm là chữ bậy,
Không có dâm sao nảy ra hiên?"*

Cụ Nguyễn Khuyến trong bài "Khai Bút" lại viết:

*... "Một năm một tuổi trời cho tớ
Tuổi tớ trời cho, tớ lại càng..."*

Sau đó thơ cụ còn nói thêm rằng:
*"Ngày ngồi chuyện gẫu chàng như gõ,
Đêm giống vượn leo hết chỗ ché!"*

Có người nhắc đến mấy câu thơ của Nguyễn Bính:

*"Sáng tác hay là tối tác đây
Tối không tác đủ, tác ban ngày..."*

Người ta cũng kể chuyện là khi tới thăm thác nước Niagara tổng thống Abraham Lincoln chỉ nói: "Điều làm tôi sững sờ nhất đó là trên trái đất này nước ở đâu mà lại chảy dồn vào đây lắm vậy" thì nữ tài tử Marilyn Monroe lại nói: "The falls produce a lot of electricity, but the honeymooners don't use very much of it at night." (nước làm ra điện nhưng những kẻ đang hưởng tuần trăng mật về ban đêm người ta ít dùng điện lắm!).

Như vậy là vẫn cứ nên "dâm" nhưng phải "dâm" theo đúng pháp luật quy định, "dâm" "trong vòng trật tự".

Từ điển Hán Việt của Đào Duy Anh phân biệt hai loại "dâm" khác nhau, một loại là "tà dâm" còn một loại là "chính dâm". Chuyện nam nữ phòng the mà không phải xảy ra giữa vợ chồng là tà dâm. "Tà dâm" được định nghĩa là "gian tà và dâm đăng", tương tự như chữ "gian dâm". Còn giữa vợ chồng với nhau thì được coi là chính dâm. Xin hãy ghi nhớ và... "bảo trọng" kẻo lại phải ... "vác chiếu ra tòa" thì đáng buồn!

LS. NGÔ TÀNG GIAO